

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Růženy Kučerové a soudců JUDr. Hany Kynšetrové a JUDr. Jany Lukešové v právní věci žalobce: **INTEREUROPA, Global Logistics Service, Ltd. Co.**, se sídlem Koper, Vojkovo nabřežje 32, Slovinsko, IČ 5001684, zastoupen JUDr. Stanislavem Dvořákem, advokátem, Pobřežní 394/12, Praha 8, proti žalovanému: **TRANSPORT ELEMENT, a.s.**, IČ 29019915, se sídlem Sámova 1476/1, Praha 10 – Vršovice, zastoupen Mgr. Milanem Fritzem, advokátem, Masarykova 65/3, Holešov, **o zaplacení 7.010 EUR s příslušenstvím, o odvolání žalovaného do rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 6. května 2014 č. j. 23 EC 20/2012-64**

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I a II potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na účet jeho právního zástupce na náhradě nákladů odvolacího řízení 22.118,80 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 6. května 2014 č. j. 23 EC 20/2012-64 byla žalovanému stanovena povinnost žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit částku 7.010 EUR s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % p. a. z částky 1.360 EUR od 26. února 2011 do zaplacení, z částky 1.430 EUR od 26. února 2011 do zaplacení, z částky 1.360 EUR od 10. března 2011 do zaplacení, z částky 1.430 EUR od 10. března 2011 do zaplacení a z částky 1.430 EUR od 21. března 2011 do zaplacení (výrok

I). O nákladech řízení rozhodl tak, že žalovanému stanovil povinnost žalobci zaplatit na náhradě nákladů řízení 63.724 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce (výrok II).

Soud prvního stupně předmět sporu posuzoval dle § 610 obchodního zákoníku s odkazem na § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 s ohledem na dobu vzniku posuzovaných závazků. Po provedeném dokazování uzavřel, že strany sjednaly smlouvu o přepravě, žalobce dle smluvního ujednání řádně plnil, žalovaný sjednanou odměnu za provedenou přepravu neuhradil. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že námitka promlčení, kterou vznesl žalovaný, není důvodná s odkazem na čl. 32 vyhlášky č. 11/1975 Sb. (dále jen Úmluva CMR). Nároky se dle Úmluvy CMR promlčují za jeden rok, přičemž promlčecí doba počíná běžet při poškození zásilky dnem vydání zásilky. Přepravovaný náklad byl dopravcem předán 9. 12. 2010 a 8. 12. 2010, přičemž žalovaný uplatnil nárok odpovědnosti za škodu 26. 4. 2012. Soud prvního stupně obranu žalovaného o tvrzené škodě neshledal důvodnou, neboť z ručně napsaných poznámek na mezinárodních nákladových listech č. CZ KT 00177707 a CZ KT 0052505 nelze vyvodit, že by došlo k uznání škody. Zaujal i stanovisko k listině, kterou žalovaný předložil v rámci ústního jednání dne 6. května 2014 (UABTFA LOGISTIC) se závěrem, že tato listina obsahuje pouze odhad nákladů na označená „poškozená vozidla“, nikoliv však doklad o skutečné škodě na majetku žalovaného. Pravomoc a příslušnost soudu k projednání uplatněného nároku odůvodnil čl. 5 odst. 1 nařízení č. 593/2008/ES (Řím I). O úrocích z prodlení soud rozhodl s odkazem na § 369 odst. 1 obchodního zákoníku od data prodlení se splněním peněžitých závazků. O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř., lhůtě k plnění dle § 160 odst. 1 věta první o. s. ř. a o povinnosti žalovaného k náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Proti rozsudku se včas žalovaný odvolal. Navrhl, aby žaloba na zaplacení 7.010 EUR s příslušenstvím byla zamítnuta. Odvolání podal s odkazem na § 205 odst. 2 písm. b, c, d, e, g zákona č. 99/1963 Sb. ve znění novel. Soudu prvního stupně vytýkal, že při rozhodnutí nepřihlédl ke skutečnostem, které byly tvrzeny stranou žalovanou, nebyly provedeny navržené důkazy, takže byl neúplně zjištěn skutkový stav. Předmět sporu byl nesprávně posouzen. Odůvodnění rozsudku vykazuje takové vady, že není zřejmé, na základě jakého skutkového stavu soud přistoupil k právnímu posouzení, proto je rozhodnutí chybné.

Žalobce navrhl, aby rozsudek soudu prvního stupně byl potvrzen. Vzájemný vztah mezi žalobcem a žalovaným byl správně posouzen. Žalovaný si u žalobce objednal přepravu osobních automobilů Škoda, žalobce dle jednotlivých objednávek tuto přepravu řádně a včas provedl. Za přepravu požadoval částku 7.010 EUR, tu žalovaný neuhradil. Na jednotlivé přepravní smlouvy uzavřené mezi stranami se vztahuje Úmluva CMR. Žalovaný nesporeoval vznik právního vztahu mezi stranami a provedení smluvního ujednání i jeho vyčíslení. Ohledně jeho promlčecí lhůty odkázal na čl. 32 odst. 1 Úmluvy CMR, dle které nároky z přeprav, na které se Úmluva CMR vztahuje, se promlčují za jeden rok, přičemž promlčecí doba při poškození zásilky počíná běžet dnem vydání zásilky. Jednotlivé zásilky byly žalobcem ve městě Koper vydány v měsíci prosinci 2010. Žalovaný své tvrzené nároky na náhradu škody uplatnil až v listině označené Dohoda o jednostranném započtení závazků a pohledávek ze dne 7. února 2012. Domnělý nárok žalovaného na náhradu škody způsobenou na zásilkách je promlčen. Navíc žalovaný neprokázal existenci tvrzeného nároku, byť byl před soudem prvního stupně vyzván k doplnění svých tvrzení a důkazů prokazujících porušení povinnosti na straně žalobce, vznik škody na straně žalovaného a výši škody. Navíc žalovaný neupřesnil, jakými tvrzeními žalovaného se soud prvního stupně nezabýval a jaké důkazy neprovedl.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně i řízení, jež jeho vydání předcházelo, dle § 212 a 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.

Odvolací soud rozhodnutí o oprávněnosti nároku žalobce shledává důvodným. K danému je nezbytné uvést, že žalovaný ve svých vyjádřeních nenamítal nesprávnost či nepravdivost žalobních tvrzení ohledně vzneseného nároku žalobce co do základu, výše a splatnosti jednotlivých úhrad za provedenou přepravu. Odvolací soud předesílá, že soud prvního stupně učinil ve věci správné a dostatečné a přesvědčivé závěry o skutkovém stavu věci, a to pokud jde o poskytnutí plnění ze strany žalobce na podkladě přepravních smluv, vyúčtování přepravy vyspecifikovaného v jednotlivých fakturách i obsah ujednání. Z tohoto důvodu na skutkové závěry soudu prvního stupně odvolací soud odkazuje. Soudu prvního stupně lze přisvědčit i v jeho právních závěrech, když předmět sporu posoudil dle § 610 obchodního zákoníku s ohledem na dobu vzniku posuzovaných závazků. Taktéž jeho právní závěr k námitce promlčení, kterou vznesl žalovaný, je správný s odkazem na článek 32 odst. 1 Úmluvy CMR. Soud prvního stupně se zabýval veškerými námitkami, které vznesl žalovaný o tvrzené škodě na přepravovaných osobních autech. Žalovanému se dostalo v rámci ústního jednání před soudem prvního stupně 29. dubna 2014 poučení s odkazem na § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., a i přes toto rozsáhlé poučení žalovaný svá tvrzení nedoplnil, neboť, jak sám uvedl v rámci ústního jednání 6. května 2014, žádná skutková doplnění nemá. Jediný důkaz, který navrhl k provedení, a to listinou s nadpisem ÚABTFA LOGISTIC, ta byla k důkazu provedena, tento důkaz byl hodnocen. Žalovaný odkázal na § 205 odst. 2 písm. b, c, d, f, g, aniž by konkretizoval, k jakým tvrzeným skutečnostem soud nepřihlédl, jaké konkrétní důkazy nebyly neprovedeny, v čem spatřuje nesprávné posouzení předmětu sporu a v jaké části odůvodnění spatřuje rozpor skutkových zjištění ve vztahu k závěru o skutkovém stavu a následně i právním posouzení.

Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně jako správný potvrdil a to včetně nákladového výroku (§ 219 o. s. ř.).

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř. s přihlédnutím k § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce měl v tomto stupni ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení 22.118,80 Kč za 2 úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast na ústním jednání dne 2. 3. 2015 před odvolacím soudem). Tarifní hodnota předmětu sporu k 31. 7. 2014 byla 193.265,70 Kč, což představuje jeden úkon právní pomoci 8.860 Kč, tarifní hodnota předmětu sporu k 2. 3. 2015 byla 192.704,90 Kč, což představuje jeden úkon právní pomoci 8.820 Kč (§ 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 2 náhrady hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 21% DPH z přiznané odměny advokáta a náhradu hotových výdajů 3.838,80 Kč.

Lhůta k plnění byla stanovena s odkazem na § 160 odst. 1 o. s. ř. a povinnost žalovaného plnit byla stanovena dle § 149 o. s. ř.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku odvolacího soud je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soud dosud nebyla řešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

Dovolání, jehož přípustnost je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.), se podává ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soud ČR prostřednictvím soudu prvního stupně.

Praha 2. března 2015

JUDr. Růžena Kučerová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Viziová